

SINIUM

Tomo
CUARTO

AÑO
VIII

Dirección: Redacción y Administración
Círculo Solidario
Sineu 24 Septiembre de 1911

N.º XIX
(102)

Segunda
ÉPOCA

De actualidad

El Comité Liberal

EL reporter se entera de la constitución en Sineu de un «Comité Liberal».

Allá por el 1907 se constituyó aquí también otro «Comité Democrático» que, debido á causas é influencias... liberales murió al poco tiempo en plena vida.

A ese «Comité» de hoy, ¿le pasará lo mismo al resucitar de la democracia?...

El tiempo dirá.

La dimisión de Alomar

La prensa nos entera de que fundada en motivos de salud la

ha presentado aquel concejal.

Si el *ardid* sale bien á los amigos de Alomar, debemos felicitarle; ahora, si tal *sutileza* les sale por la culata, triste será el papel que habrá consentido.

Es que casi siempre no se juega en vano con el censo electoral.

Al resultado sinó.

Las próximas elecciones

La Diputación ha declarado ya la vacante habida por este nuestro distrito.

Si las elecciones se celebran, el «Círculo Solidario» está dispuesto á sacar triunfante su candidatura.

Las municipales también se aproximan. Nos consta que á pesar de la dimisión del Sr. Alomar, nuestros amigos están á su vez dispuestos á ganarlas.

A la lucha pues.

El proceso del Alcalde

Se nos hace leer lo que sigue, de la obra «Manual del Secretario de Ayuntamiento», por Abella director del «Consultor de los Ayuntamientos.»

«Fácil es á un Alcalde presidir el Ayuntamiento cuando reina

buena armonía entre todos los Concejales; pero sucede con frecuencia que las animosidades particulares, las pasiones de las banderías, se reflejan con subidos colores en las discusiones. El Presidente, con recta imparcialidad, debe dar y mantener en la palabra á todos, llamar al orden al que hable fuera de los puntos de la cuestión ó profiera alguna expresión inconveniente, y, por último, retirarle el uso de la palabra y hasta suspender la sesión.—Cuando un concejal se produzca de tal manera que falte al respeto y consideración debidos al Presidente y Ayuntamiento, creemos que puede y debe el Alcalde castigarle gubernativamente con multa hasta la cantidad que le faculta la ley Municipal en su art. 98. Esta opinión la fundamos en que, habiéndose resistido un Regidor á las amonestaciones de un Alcalde Presidente para que permaneciera en la sala de sesiones mientras éstas se celebraban, de conformidad con el dictamen del Consejo Real, se acordó en 24 de Marzo de 1857 que este hecho no constituye un delito castigado por el Código penal, sino una falta de obediencia que debe ser castigada gubernativamente por el mismo Alcalde.—Consideramos, pues, que si falta de desobediencia es no permanecer

en la sala de sesiones, no lo es menos continuar faltando al orden después de ser amonestado una y otra vez por el Presidente.—EN ÚLTIMO TÉRMINO PODRÁ EXPULSARLOS DEL LOCAL».

Sin comentarios.

EN REVENJOLI

TORNA PARLAR

No hi ha cap dubte qu'els pifolers de s'in-Defensa son una colla de gent malcriada, per no dirlos un'altra cosa pitjor encara que bé le s'han gonyada. Y no es d'estranyar que vegin tan desbaratats aquells estrumbols com van, perquè sempre hem sentit a dir que «qui fuig de Deu, de-bades corre». Aquells pifoleretxos, posantse una carreta i pregonant que son bons catòlics en so fi de que no les donin ses portes p'es uys; m'han atacat de sa manera mes desvergonyida lo mes sagrat que hi ha en el mon: l'Esglesia i ses persones esglesiaístiques. Es pifoler major sobre tot, aquell Judes que ja dalt es «Pu-put» va comensar a desparar contre el Rvt. Sr. Ecónom i contre els Pares Missioners unes paraules que desdiven de tota persona decent, aquell llop desfressat d'eueya que com-e tal es sa nineta d'ets uys d'aquell grandíssim porc que enviava la gent a escupir a sa cara de cinc o sis sacerdots digníssims, aquell desgraciat pifoler es es qui mes matx está fent dins sa nostra religió. Aquest tal pifoler parex que no té por de negú; ha tirat sa capa a n'es toro i parex que de tot se en riu. Ah pifoler, pifoler!! Bé pots corre però; d'es teu pa ferás sopes. D'ia vendrà en que trobarás sa recompensa qu'haurás merescuda. Estás dexat de la mà de Deu, fiet. ¿Com no hi has de estar si tens barra de dirigirté a n'el meritíssim Revenjoli i amb un cinisme sens igual t'atreveys a anomenar Padraسته an el Rvt. Sr. Ecónom, en lloc de ferté bé càrreg de ses reflexions que vos havia fetes en Revenjoli? Grossa, molt grossa es sa responsabilitat que recau demunt sa teya conciencia p'es mal us que fas de ses facultats que Deu te va concedir. No es aquesta sa missió que t'encarregaren. Tot Sineu te conex

i sap qu'ets tu es qui dus la gent per mal camí. Es mal exemple que dones, fa venir es color a sa cara a totes ses persones que tenen d'alló que a tu tanta falta't fa. Esmenet, esmenet que ja es hora, i seguex fil per randa es coneixes que't doren es teus superiors.

Escoltau i oireu ses veritats com un temple que diu En Revenjoli, aquell sabi defensor de l'Esglesia que tant mal aplé me fa estar a tots ets anticlericals.—Parla En Revenjoli. Pitja.—

«N'hauem de donar una mica an ets anticlericals qu'aquexa setmana n'han fetes de ses seues demunt es paperots *El Ideal*, s'*Obrer Balear*, s'in-*Justicia*, s'*Animalot prudent*. Com encara no le han llevat des mitx es lerrouxistes an En Revenjoli, tendrán qu'haver de aguantar ells i es demés anticlericals sa nostra paraula, que les demostrará si ab ses seues amenasses mos han regirats gayre. ¿Ay llevar En Revenjoli des mig? ¿C no hi ha més? ¿Vol dir perque no saben contestar an es vostro *ventim*, perque's nostro *ventim* los sobraquetja massa, llevem des mig qui'l mos dona! I ¿voltros vos deys *lliberals*, demócratas, estalons de sa llibertat? ¿Ahont son ses obres que vos acrediten de que efectivament volem sa llibertat per tothom, sia blanc, sia negre? ¿Vol dir voltros hen de porer atacar tot lo més sant i sagrat, i omplirho de escopinades y gargays; i perque En Revenjoli surt a's miga defensar ab raons i proves fortes sa Relligió i la Esglesia, blanc des vestros odis i calumnies, mos sortiu cridant: ¡E hi ha que llevar En Revenjoli des mig! Ses seues raons, es seus arguments, ses seues proves a favor de sa Relligió i de l'Esglesia i contra tota idea revolucionaria, haurieu de veure si llevau des mig. Axó sería lo racional, lo propi de persones formals, per poc que s'apreciïn a sí metexes. Pero ¡ah! com voltros no sou res d'axó, per axó mos sortiu ab sa barrabassada de que hi ha que llevar En Revenjoli des mig. ¡Idó hu veurem si le hi llevareu des mig! ¡E hi haurá d'haver més de quatre grapades! Sapigauho: no estam disposat a dexarmos estamanetjar gens!.... Per de prompte, parau ses costelles per durvos-ne sa mica de pitja que vos anam a encivellar, perque l'heu mester massa. —I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X. Un mot an es de «Sa Defensa» de Sineu.— Es qui escriuen

aqueix paper, en lloc de ferse bé càrrec de ses nostres reflexions sobre lo de ses multes del Sr. Batle d'allá an es captadors de l'Esglesia i sobre ets insults i im-properis que's permeté aquell periódic contra'l Rt. Sr. Ecónom de Sineu,—mos surten dient que «están plenament conformes» «d'estimar, honorá, respectá i reverenciá, no tan sols es nostros Pares, sino també es nostros Padraسته». ¿Qui son, senyors de *Sa Defensa*, aqueys «Padraسته»? ¿El Reverent Sr. Ecónom de Sineu? No veym an-e qui vos poreu referir, si no vos referiu a ell. I ¿trobau qu'axó es manera «d'estimarló», de «honorarló», de «respectarló», de «reverenciarló»? Deys de llengo qu'«estau conformes» de fer tot axó ab sos vestros *Pares* i fins ab sos vestros *Padraسته*, i an el Reverent Sr. Ecónom de Sineu, qu'es es vostro Pare espiritual, posat p'el Bisbe, posat p'el mateix Deu, el tractau d'aquexa manera, injuriantlo, malfamantlo, com un pedás brut, tractantlo com si fos es femater més carronya i malanat? ¡Ah senyors de *Sa Defensa*! Deu vos deix millor acertar un'altra vegada! ¡Deu vos do conexement i sentit comú! ¡Deu el vos óbriga una mica en aqueix cap vostro, i vos fassa comprende's paper desayradíssim que fa un periódic que bravetja de catòlic, i se passa el temps injuriant, malfamant i combatent es Cap de l'Esglesia, s'Autoritat Esglesiaística! ¡Per l'amor de Deu i de la Mare de Deu, senyors de *Sa Defensa*! ¡No mos fassen conversar pus, per amor de Deu! — (De *La Aurora* de día 16 de setembre de 1911).

¿Aont es es programa de s'in Defensa?

An es primer número deya es pifoler major: «SA DEFENSA», axí s'anomenará el diari que publicarem d'avui en vint per defensarmós dels insults, impropis, calumnies i agravis rebuts del «Siniu», perque se coneixi sa veritat, perque sa veritat imperi, perque tothom sapi i vegi ses vestres mentidasses, que tot cuant escriuiu es fum de formatjada, invenció des vostro cervell botilench. Publicam aquest diari perque s'acabin aquestes impostures grotesques sortidas de caps eslorats, per fer desaparexe aquestes falsedats que escampau sense tò ni sò; per axó sortirà SA DEFENSA, per posarvos amb evidencia, per demostrá á tot el mon que no sabeu escriure sense agraviá, sense ofendre, sense trestocá el germá prohtisme.... Viviu des chismes, viviu de se etsegeració

viviu de s'impostura.... Els fogoneus domés per decorc, per honradés, pel seu bon nom no quedarán muts devant tants d'insuls i desprecis i embusteries. Contestaràn perquè no s'escampi tanta infàmia, dispots a refutar, esmenussar, a fer pols tot quant de fals escrigui el «Sinium»»

Dins altr. s números de s'in-Defensa mos han fet càrrecs de pifolers i mos han atribuït que mos aficavem dins sa vida privada.

Supcsem per un moment que haguessen estat veritat aquelles manifestacions i atribucions que mos han fetes és pifoleretxos. Emb aquell programa que esposaven an es primer número de es seu orga, eualsevol s'hauria de creure que els escrits de «Sa Defensa» son calcats ab s'honradés, es decoro, sa dignitat, sa justícia i sa veritat mes absolutes. Però ¡quin desengany! Escoltau sinó, lo que es pifoler major, desfressat de Llenderina, escriu dissapte passat referintse a un que no es sant de sa devoció d'en Font:

«Va comprendre aquest estornell que per se seua carrera li convenia mes seguir un altre camí, que poria fer mes maig dins sa societat si's desfressava d'eueveya, que si se presentave ab sa figura avorrible de llop. Axi ha fet aquest altre «Apòstol de sa Pell, aquest Judas Iscariote». Ab sa seua «bruta, asquerosa, hipócrita, traïdora, mentidera, infernal, diabòlica, desenfrenada, desvergonyida, pudente y oyo-sa ploma, injuria, calumnia, lleva famas y honras y tira gargays a sa cara de ses persones honrades, y escampa d'aquesta manera tota se seua verinade».

¿Qué tal? ¡Axó servex per demostrar a tot el mon que noltros no sabem escriure sense agraviar!! ¡Axó servex per demostrar a tot el mon que noltros no sabem escriure sense ofendre ni sense trestcar el germá prohibimel! ¡Axó hu escriuen els pifolers domés per decoro, per honradés, p'es bon nom de els fogoneus!! ¡¡Molt bé!!

Sabem que a'es cor d'es pifoler major no poren sortir coses més bones que aquestes. D'un corp no'n surt may un colomet, ni d'una estella una perla.

¡¡Aquest òs, a un altre cà!!

Es pifoler major de s'in-Defensa deu creure's sens dubta que la gent avuy en día es molt fácil d'emblenquinar. Parlam are come tant aquell apartat amb-e que comensa s'in-Defensa de dissapte passat ab so nom de *Correspondenci*. ¡Ah tros de pifoler!! ¿Y a ne qui te refereys quant anomenes s'articuliste p'es pseudónim de *Un que du bigots*? ¿Que't creus que mos xupem es dit? ¡Saps que la sabem de molt mes llà.....rga de lo que'n fas contes!! Pots esser molt bo per fer oracions fúnebres; pots no tenir rival per fer encendre la gent anantlós a cridar a la mala hora de sa nit perquè vagin a amotinarse i a defensar es teu germá, com

diven que féres es día de Sant Bartomeu; pots tenir es do de fer conquestes que causin enveja a molts de pollitos que les pagarian en bons dobbés. Però, en canvi, emb alló de donarmós gat per llebra, ¡¡quíá homo!! ¡¡¡¡Quíá, quíá, quíá!!!! ¡Ja li dirás que bono Lluís!!!! ¡¡¡A un altre cà emb aquest òs!!!! – Se conex que veus la mar bruta, que sa teva conciencia (si es que'u tenguis) te mana que't posis a retxa, qu'els teus pecats pesan més que plom, que tens es tir derrera s'oreya. Emb una paraula, tan grosses les has fetes dalt s'in-Defensa, «Pu-put», «El Ideal» i demés paperets, i tan negre has posat es teu cor injuriant el nostre digníssim Rvt. Sr. Ecónom, malfamantlò com un pedás brut, tractantlò com si fos es femater més carronya i malanat, que te parex que s'espasa de sa justícia te va perseguint per descarregar demunt tu es cop fatal que t'has guanyat. A veura si pots evitar aquest cop va aquella *Correspondenci* que posares dissapte passat an es comensament de s'in-Defensa. Vols despistar. Vols fer entendre que *Un que du bigots* es un altre. Noltros amb axó te felicitem fent una gran riayassa, perquè, entre altres coses, mos demostres esser un infelís. ¡¡A noltros no la mos pegas!!! ¡Saps que't conexem de bé!! Un que du bigots, El Sen Llenderina, Un d'es carré maíó, Un sinavé, Un Lluitá, Un mitx calvo, Un que hu sentí, etc. tots plegats domés son un Y aquest un, aquest sí que vertaderamente es un llop desfressat d'auveya!

Un regalet a n'es fogoneus

A tu pifoler major que't conexem encare que't desfressis de Sen Llenderina o que't posis bigots o que siguis *mitx calvo*, a tu que tens obligacions sagrades que cumplir, a tu te dedica avuy El Sen Llendera un trosset que copia d'es *Correo Mariano*. Y hu fas perquè sé que comensant per tu i afeginthi es caporals fogoneus heu encés es foc de persecució contra ses Congregacions, sobre tot contra sa Congregació Mariana; tots voltros rebutjau es *Correo Mariano*, quant menos es ben segú que ni tan sols ne voleu mudes. Per curiositat domés lletjex lo que copiaré, ja que es d'actualitat a causa de s'article que vares publicar a n'es segon número d'es derrers de se *in-Defensa* bax es titol de *Generosidad d'en Font*.

Diu axí es «*Correo Mariano*»:

— «¿Se puede pasar?»

— ¿Quién es usted?

— Un hombre público.

— ¿Su hoja de servicios?

— Aquí está.

— ¡Y con esta hoja tan sucia tiene usted cara para pretender entrar en el cielo?

— No se sulfure usted Sr. San Pedro; aquí traigo otra de reserva; es mi

hoja de servicios como hombre particular, es decir, como católico.

— Veámola: limosnas, rosarios, comuniones.... ¡hasta comuniones! ¡Dios santo! Y bien: supongamos que todo esto fuera verdad, que usted en su vida privada hubiese procurado vivir como católico pero habiendo al mismo tiempo vivido en la vida pública como anticatólico; aunque hubiera usted engañado a los hombres, que no les ha engañado, lo que es a Dios Nuestro Señor trabajo le costará engañarle. Así pues, hasta tanto que nos encuentre medio de separar en usted al hombre público del hombre particular vaya usted como hombre público a los infiernos interinamente, es decir, por toda la eternidad.....»

Ja li darás expressions pifoler major de part del Sen Llendera a sa generositat d'en Font.

Sa Plassa de Menescal

Diumenge que vé, si Deu ho vol i som víus, doraré un encals a n'es pifoleretxos de s'in-Defensa per sa frescura que demostran tractant de sa Plassa de Menescal. Aquells grans babaluts se van beguent de cada día més i més es poc cervell que les quedava, com e hu demostren ben cla ab s'assunto d'es Menescal. Ells qu'en tenen sa culpa de que s'hagi aumentat es sou, es dir ells, es seus patrocínats, encare tenen barra per provocarmes. Que tenguin un poc de paciència; ja mos cuidarem d'ablarnirlós un poc s'escarpó.

El Sen Llendera.

PUNTS ESCAPATS

Millores pellosas

Fero y que han fet es pellosos? Tot lo que les ha donat le gana sense atropellá cap lley. ¿Estam?

Se treta den Ramón, se treta des Secretari, es repartiment de Consums y tots es damés carrechs que mos feis ab aquest vostro article *profundo* des vostro independent periodich que en tan mala sombra titularen *Sa Defensa*, tots ja fa molte d'estona que están tirats pen terra. ¡Y voltros encare tornau sucá els ays! ¿O es que voleu fermós perda se xeta? ¡Ca, pifolés!

Lo unich nou que deis, o jo al menos no ho he vist cap pich, es que: *Es partit de sa Pell ha fracassat; res ha cumplit; se fa prectis agrenarlo.*

¡Si! ¿Y ses graneras, tu des carré maíó? ¡Sabs que les teniu de veyas ja! No res: apareyauvós que are s'acosta es Novembre.

Sa plassa de Menescal

Me pareix que aquest *Sinavé* es ervissench o rus; perquè si vertaderament fos sinavé, sabría que si are es menescal de se plassa, vuy di, se plassa

de menescal te de sou cinch centas pessetas es degut a se toherrudeses de se minoria de s'ajuntament. Y no le hi demostrarem perque creim que ab una miqueta de bona voluntat ell mateix ho podrà tocà ab ses mans. Y sobre tot, tampoch mos dona le gana es ferhó per avuy. ¡Ja estariam frechs si a cada embuy des pifolés noltros totduna l'haguessem d'anà a aclarí!

Si per economias hem de suprimir una plassa tan important com es s'ajudant de nins de s'escola pública... S'ajudant de nins de s'escola pública? Meam posauvos ses uyeras. ¡Ah, guites! S'ajudant des mestre de s'escola pública de nins, deu volé dí. Si es axí com deim, *importantissssima* es aquesta plassa, de lo mes important que vos pogueu inimaginá. No voldriem anar errats, pero no creim per cap manera que hi hagi matriculats trenta nins. ¡Y encare si hi van tots! Adeset, pifolé sinavé des favoritisme pur (no tant com tu) y de s'ideal per se salut higiénica de ses tevas atesas y molt conformes necesidats de quant te cuidaves prou des teu ram.

Aquest parrafet que pareix qu'está en grech, fe favó de no ferlomós tra duí al mallorquí. Es un consej; seguí si vols.

Memoris a-n'es Pep, Taronj, un *homo modelo de cassats, treballadó, fané y formal y honrat y que sab tení esment a ca-seva, prudent y callat, y que ab se suó des seu front alimenta se dona y els infants*, cosa que noltros may hem duptat ni dit lo contrari. Lo que si hem dit, es que en Pep Taronj, es una mala firma, una mala garantia, una mala hipoteca per judicar se conducta del Rt. Sr. Ecónom en res ni per res. Vos ho repetim perque ho sapiguen y perque sapiguen que lo que noltros deim ho sostenim. Y si voleu res, ja direu cosas.

P. D.—Digau a-n'en Pep Taronj que no tengui pó, que no s'asusti y que vos dexi fe que no tenui es seny cumplit.

Zupinambó

POSTAL SUELTA

En podriem fe colecció noltros també, pero no mos agrada, ja está massa passat de moda, fa cursi. Axí es que feim aquesta, no per enviá a cap concurs sinó perque vegi El Sen Llendirina que noltros hem sabem fe de tan bonas o millós que se sevas. Encare que no duguin lema ni dedicatori, aquesta ni ses que d'aquí envant escriguem, totas serán per lo mateix y anirán dedicadas a-n'es pifolés de *Se Defensa*. Oído al parche.

⚡

—¡Oh y quina diari mes mono qu'es *Se Defensa*!

—¡Oh! si fa, ¡qu'es de polít!

—¡Y trempat de tot ferm! ¿No ho trobas tu?

—Al menos parla clá.

—¡Clá! Clá y espés. Los diu de tot y molt a-n'es pellosos.

—De t t y molt los diu. Y l'arribarán a sefalcas a-n'es SINIUM.

—Que no ho veus que si. Axó salta a le vista.

—Jo no voldría está dins se seva pell per res nat del món.

—No m'en parlis a mi. ¿Y que no ho saps tu a-n'axó? Los han trobat en se mentida y s'han haguts de desdí.

—¡Que vol dí! ¿Y aquesta es vera? ¿Y com ha estat axó?

—Jo no t'ho se explicá fiet; m'ho contaren s'altre día y tampoch ho saberan en net.

—¡Ves que tal! L'han fet desdí a-n'es SINIUM! ¡Ves cuantas en deu havé ditas de mentidas sensa que l'he hi hagin atrapat!

—Calcula tu; una darrera s'altre y un'altre y un'altre. Se cuestió era omplí papé y engatussá es seus.

—¿Pero que no veyau que un dia o s'altre hi caurian?

—¡Ca! Fins avuy havien pogut passá desfressant se veritat y se creian que sempre passarian.

—Si, pero, mira que ho feian ab tan poca sombra que per defensarse d'un atach, destepavan un altre forat per abont poguessen atacarlós de bell nou y no logravem dexá tapat es primé.

—Ja tens rahó. Me recorda de lo mes, quant lo referent a se célebre sessió de die 6 de Jané de l'any passat que digueran qu'era mentida que no mes hagués durada vinticinch minuts...

—Y es ve. Per fe veura que va durá sis dies varen caure a dí que comateran ab se minoria de se Junta Municipal s'ilegalitat mes grossa que s'havia vista may a Sineu.

—Jo estich segú que si tot-hom fes lo qu'han fet es pintós.

—¡Es pintós! ¿Y qui son aquets pintós? ¿qu'han fet?

—Jo t'ho dich, no se res en net, pero se que se tracte de pintós que vengueran a Sineu y posaren a una fonde y... que se jo qué.

—¡Ah repifa! Ja se. Los enviareu una carte perque fessau a sebra qu'els haviau aglapits ab se mentida. Y le publicaren y are tot-hom sap de cuants de punts se calsen aquets diariés des SINIUM.

—¡Y que trob que varen assé de beneits aquets siniumés!

—¿Perque?

—Perque jo no l'hagués publicada a sa carta.

—¡Ay no! ¡Y s'article 14 de se lley d'imprenta!

—Pen Rostit. ¿Que te pensas qu'es de *Se Defensa* vulguin armá querella a un tal infelís?

—Ja crech jo que no; pero y si en Rostit hagués cantat clá y hagués dit que *alló* era escrit de mestre Llovis o mestre Jaume o el sen Berenat?

—Tens rahó ab axó. Idó digué que se feren pó, perque mira que ho es trist axó, pes qui fan es SINIUM, havé de confessá qu'han dit mentidas, qu'han calumniat es pintós y han mal-famat un fondista. Es dia menos pensat los sentirem confessá voluntariament totas ses sevas beletdrinades.

—Y diguem. Ell ab se cuestió relligiosa si no s'hi arriba a possá En Revenjoli encare no haurien volgut baxá de s'ase aquets dimonis des SINIUM.

—¡Pobre SINIUM! ¡quina ablanissada!

—¡Ca! Si no hi ha cap periodich com *Se Defensa*. Saps qu'es de mono, y viu, y desxondit, y llest y polít, y agut, y... altres herbes.

⚡

Aquesta conversa tenían dos individuos que, o eran esterns o feya molta d'estona que faltavan a Sineu, quant a lo milló passá es secretari, y mesclanté ab ells los fe baxá se veu y los va preguntá d'ahont m'havian tret aquell bugat. Se contestació, encare que fosca, va dexá entendre a n'es secretari que aquells homos eren una miqueta parents des partit fogoneu y tenguent en conte qu'es parents son tal com se fan (vulgo, fe de que ab el temps fossen uns fogoneus ab molte forsa) los va parlá de se manera siguent:

—Vltros anau fuits d'oscas ferm, de tal manera que tenui confús es SINIUM ab *Sa Defensa*. Heu de sebra per desgraci des fogoneus que *Sa Defensa* no's tan polida, ni parla tan clá com vltros deis; ni arribará a sefalcas es SINIUM. Que a SINIUM no l'han pogut fe desdí may apesá d'haverl dit *Sa Defensa* un enfilay de vegadas embustero sensa provarl may se mentida. Axó des pintós y es remitit va per *Sa Defensa* que en sentiment de tots es *defensós* ha hagut de dí en public: *pare jo rave*, (jo errava). I poreu creure que si SINIUM volgués fe lo mateix qu'es pintós ho podré fe, pero axó suposa una feinada loca y un abús de se article 14 de sa lley d'imprenta. En Revenjoli ablaní *Sa Defensa*. En Rostidet, es es Directó de *Sa Defensa*. Cuestió d'omplí papé ab mentides y embuis, es cosa de *Sa Defensa*. Ab una paraula, *Sa Defensa* pes fogoneus es una de tantas calamitats en que pareix qu'el Bon-Jesus los ha volguts castigá. Anau y no digueu res a ningú ni torneu parlá pus may de *Sa Defensa* ab so to que ho ha fet avuy que axó es un bon pecat murte y no podreu entrá al cel, vuy dí, a La Amistad.

Aquells dos homos quedaren ab se boca badada y fogiren ab se cova devall ses comes y segons estich entés anaren a can Rostit a comprá una *Defensa* per enviá a ses cábilas de Benibuyfruiri (no se si ho hauré dit be) que no saben lletgí perque en fessan s'us que milló los convengués

Mestre Llendirola